

Forfatter: Birkeland, Michael

Titel: BREV TIL: Birkeland, Birgitte Marie FRA: Birkeland, Michael (1859-10-02)

Citation: Birkeland, Michael: "BREV TIL: Birkeland, Birgitte Marie FRA: Birkeland, Michael (1859-10-02)", i *Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)*, Steenske Forlag, s. 76.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002069799-000-shoot-L0020697990000025.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Rigsarkivar Birkeland (1848-1879)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL HANS FORLOVEDE.

Christiania, 2den October 1859.

— — —

Du spørger om jeg er i Studentersamfundet. Igaar var jeg der for første Gang. Man besluttede at holde Fakkeltog for Kongen — paa Onsdag troer jeg —, og H. Ibsen skal skrive en Sang til Anledningen. Derpaa holdt man Fest til Erindringen om Samfundets Stiftelse, den Fest som ellers pleier at holdes den 2den October. Bjørnson var tilstede, og det var første Gang vi mødtes efter hans Hidkomst. „God Dag, Vennen min“, var hans Tiltale, og siden drak vi et Glas paa gammelt Bekjendtskab og Venskab. Vi stødte et Par Gange sammen i Aftenens Løb og vexlede nogle ligegyldige Ord; en Gang da en ordentlig Samtale var kommen istand, blev han kaldt bort, og den afbrødes. Ferd. Roll som Formand i Samfundet udbragte Skaalen for Bjørnson, der var indbudet som Æresmedlem af Samfundet. (Det er nok tvivlsomt, om Bjørnson egentlig er Student; han fik ikke Examen fuldstændigt, men maaskee har han senere repareret Skaden). Bjørnson svarede med en Tale, som var høist characteristic. Her hørte man visselig en Prøve paa hvad han i Aviserne har kaldt „norsk Pathosbygning“. Han har en meget høi og stærk Stemme, men hans Betoning er slæbende og monoton. Der er Noget i hans Foredrag, som minder om Præst, Klokker og Skolemester; det er formodentlig det Nationale. Jeg troer neppe, det gjorde noget behageligt Indtryk paa de Fleste. Han begyndte med at sige, at han under sin Fraværelse ofte havde s. 77 drømt sig tilbage til Studentersamfundet, og da havde han ogsaa tænkt sig 2-3 Taler, som han ved denne Leilighed vilde holde. Men nu gik de bort for ham. Han stod her som den, der kom for at lade sig optage i „Hirden“ — og til den kom jo Folk fra alle Kanter, ogsaa fra Island —, og han vilde være Ideens „haandgangne Mand“. Det skulde vi Alle være, og dertil vilde han kraftigen bidrage. Han talte overhovedet som den, der havde Myndighed, og lovede, at der nu skulde skee store Ting i Samfundet. Og sikkert er det, hvad Mange ogsaa vente, at der vil blive gjort megen Kvalm.